

תת"ע 7339/08/21 - מדינת ישראל נגד עידן חן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7339-08-21 מדינת ישראל נ' חן
תיק חיצוני: 30211113904

בפני **כבוד השופטת אושרת חנה בר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשמים **עידן חן**

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, עבירה בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 19.7.2021.

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 25.10.2021. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר. כתב האישום ובו מועד הדיון להיום, אותו קיבל הנאשם מהשוטר, סרוק בתיק בית המשפט.

3. המבקש הגיש בקשה לסידור נקודות. כבר עתה ייאמר, כי בקשה כזו אינה מעוגנת בחוק. הבקשה נשלחה לתגובת התביעה.

לטענת המבקש הוא נידון בהיעדרו, אף שלטענתו הגיש בקשת דחייה וכן נרשמו לחובתו 10 נקודות. עוד טען המבקש, כי שוחח לטענתו עם גורם מסוים, ולדבריו, אמרו לו לשלוח בקשה להסדיר את העניין.

4. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל כתב אישום מסוג הזמנה לדיון ובו מועד דיון, והוא לא התייצב לדיון אליו הוזמן, ומשלא עשה כן נידון בהיעדרו. עוד טענה ב"כ המשיבה, כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר.

כמו כן, טענה המשיבה כי אינה אחראית על הנקודות בצד העבירות.

נקודות אלו לדבריה, מופיעות בכתב האישום אותו קיבל מהשוטר.

דין

5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום להיענות לבקשה.

המבקש קיבל כתב אישום מסוג הזמנה לדין מהשוטר בשטח, עובר לביצוע העבירה, ובו הוזמן לדין ליום 25.10.2021.

מעיון בכתב האישום הסרוק בתיק בית המשפט, נרשם במפורש כי המבקש קיבל את כתב האישום לידו וסירב לחתום.

כאמור, הנאשם לא התייצב לדין בעניינו ונידון בהיעדרו ואין לו אלא להלין על עצמו.

9. המבקש לא סיפק כל הסבר לשיהוי הממושך שבהגשת בקשה זו, בשים לב לכך שהמבקש קיבל את כתב האישום לידו, ועל כן, לא יכולה להיות מחלוקת אודות ידיעתו על כתב האישום ועל מועד הדיון בעניינו.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. כאמור, המבקש הגיש בקשה לסידור נקודות כפי שכבר קבעתי לעיל, בקשה שכזו אינה מעוגנת בחוק.

העובדה כי בצד העבירה ישנן נקודות, היא עניין הנתון לסמכות משרד הרישוי ואינה מהווה עילה לביטול פסק הדין בהעדר.

מעבר לכל האמור, המבקש אינו חולק על העונש נשוא פסק הדין בהיעדר, אלא אך על הנקודות הנרשמות בצד העבירה בה הורשע.

12. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים ולקנס 1,500 ₪. מדובר בעבירה חמורה מסוג הזמנה לדין, המהווה סיכון לציבור המשתמשים בדרך, ואין בעונש שהוטל על המבקש כדי להחמיר עמו כלל וכלל.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרונות סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא

עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. הבקשה נדחת.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, בהעדר הצדדים.